

Радой Ралин
Пощальонът

През Пустата като насъне,
количка бебешка повел,
върви войник... Той за врага ни
не представява ли прицел?

Стърчи нещастникът нехаен,
не му минава и през ум,
че фронтът е екран безкраен,
че всеки метър е куршум.

Той връчва фронтвата поща,
посрещаме го с весел вой.
А на убитите от снощи?
Писмата ще им върне той.

Врагът го сигур забелязва
с количка бебешка в ръце
и от стрелба не се отказва,
но стреля вече без ръце.

Тук всички мрат без некролози.
Писма тук чакат всеки ден.
А нашият вестител вози
мира, все още нероден.

1945, 1975

КРАЙ

© 1945–1975 Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Публикация:

Радой Ралин. Избрани творби в два тома. Том първи
„Български писател“, С. 1984

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5842>]